

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	Felétős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre . . . . . 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztés és kiadóhivatal: BALKÁNYI ERNŐ közönytérképészes Alsólendván.
Fél évre . . . . . 4 „			
Negyed évre . . . . . 2 „			
Egyes szám ára 30 fillér.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyilttér sora egy korona.

Az újságírás — nálunk.

Alsólendva, 1910. október 29.

Azt, amit alább elmondunk, egy munkatársunk mai cikke teszi aktuálissá. A munkatárs két héttel ezelőtt tárcát írt lapunkba s amit írt, az egy fináncról és egy leányról szóllott. Munkatársunk írhatott volna kéményseprőről vagy éppen sinterlegényről: semmi baj nem lett volna belőle. De mert fináncról írt: hát egy helybeli fiatalember megharagudott és bosszút forral — munkatársunk s zűlője ellen. Itt most nem jelentjük ki azt, hogy ez az eljárása egyszerűen férfiatlan, de mert kutakodótelességünk megvédeni az oktanl. támadások ellen azokat, akik az újságírás nehéz munkájában nekünk segítenek, hát kijelentjük, hogy annak a bizonyos urnak, aki a tárcában előfordult esettel magát azonosítja, nincs igazja. Nincs igazja azért, mert az a tárcza nem Alsólendván íratott, hanem Sziatán. Sziatina pedig Verőcmezőgyében van, míg ellenben Alsólendva Zalamegyében, közel a vasmegegy határhoz, fekszik. Hát hogy a pokolban volna az a tárcza — lendvai szerelmi történet!

Minderre megmondja a véleményét a tárcza szerzője, nekünk más a célunk. Az a célunk, hogy ezzel az egy esettel kapcsolatban konstataljuk mi is azt a régi igazságot, hogy az Urísten a kisvárosi újságírók keszerveiben teremtette. A kisvárosi újságíróknak főkölléke a mesterségéhez: a hazudni-tudás, lévén ő olyan személy, akinek

mindj hazudni kell, mert ha valakiről megmondja az igazságot, legjobb esetben denuncziálják a főnökénél vagy a felettes hatóságánál, mire a kisvárosi újságíróról menesztk. A kisvárosi újságíróról mindenki megvárja a szölgatolat, de a kisvárosi újságíró hiába vár szivesseget a szölgatolata fejében. Kisvárosi újságba nagy bűn semmit sem írni, de még nagyobb bűn valamit megírni. A kisvárosi újságíró megkritizálja a kutya is, de ő az ép bőre veszélyeztetése nélkül nem kritizálhat meg senkit.

Igen, így néz ki a sajtószabadság — kisvárosban.

Ezer példa bizonyítja azt, hogy csak akkor lehet jó újságot csinálni, ha a hatóságok és a közönség szabad teret engednek az újságíróknak a mozgáshoz, ha a hatóságok és a közönség támogatják nehéz munkájában az újságírókat és ha az újságíró akaratan kívül hibát követ el vagy téved, nem másznak mindjárt a képre. Kisvárosban nem rendelkezünk megbízható sajtóforrával, amely a hírek pontos részleteivel látja el a nagyvárosi újságírókat, hanem bizony nagy szerep jut itt a fantáziának is.

A kisvárosi újságírás nehézségére vall az is, amit itt elmondunk. Nemrég egy olyan dolog elhallgatására kértek fel bennünket, amely olyan közre ordított a nyilvánosság után. Az ügyet szóvá tették a megyei lapok s mi szintén megírtuk, de csak röviden. Hát nem megtituk a levét! Olyan levelet kaptunk, amit sohasem te-

szünk ki az ablakunkba. Máskor egy illető háromoldalas gormbasággal kelt ki ellenünk, mivel egy rendőrségi riportban nem tettük oda a neve mellé, hogy „ur.“ Az is mindennapi dolog, hogy tárcák, cikkek témáját egyesek magukra vonatkoztatják, holott soha híruket sem hallottuk.

Felvilágosítást senki sem akar adni az újságíróknak, de ha nem az igazságnak megfelelően kerül valami a lapba, minden ember reklám! Gyűlésekre nem hívják meg az újságírókat, de azt mégis rossz néven veszik tőle, ha a következő számban nem ír felhasabos közgyűlést tudósítást. Egyszóval az újságírók akkor is útik, ha van valami a lapjában; akkor is, ha nincs. Tanácsokkal mindenki tud szölgálni utólag, hogy így vagy lett volna ezt meg ezt megírni, de ha szejjel néznék a kritizálók között, nem nehez rájónni, hogy tiz olyan ember sines közöttük, aki egy rongyos kis tudósítást tisztességesen megtudna fogalmazni.

A nagyvárosi újságírók abban különböznek tőlünk, kisvárosi újságíróktól, hogy nekik minden szabad. Szabad olyan dolgokról is írnia, amikért a kisvárosi újságírók direkt megfeszítenék. A nagyvárosi újságíróknak nemcsak hogy tággabb tér nyílik a működésre, de nem állván olyan közel az emberekhez, mint mi, így kérdésekhez is hozzászölgalhat, oly bünökét is ostorozhat, amikre a kisvárosi újságíró szemet hunyni kénytelen.

Mondjuk, kisvárosban mindenki kritikus, de az igazi kritikusnak ezt a jogát nem

Multakról.

Szeretném volna nézni őt,
(Mégis amikor erre jött:
Más tárgya vettem szemem.)
Hogy ha boldog az életen,
Arnya ne lehessen velem,
Szerémbé nem néztem soha,
(Bár éreztem, hogy lángola,
Mert a homlokom úgy pirult),
Nehogy kísértésen, ha borul,
Vagy ha a csillag fénye gyul.

A kezét sem fogtam meg én,
(Örömmel ha nyújtá felem,
Úgy hagtam észrevétlenül.)
Ha a jelen megsemmisül!
Ne legyen, mi rám nehezik.

Szavát akartam hallani
(S mikor megnyitják ajkai,
Mindig másfélejt jár érzem.)
Hogy aztán majd sok estelen
Ne bugyon egy a szél nekem.

Szívni akartam ajkát
(S ha hívott a lügszaba át,
Maradtam, nem mentem vele.)
Féltém, hogy perzseli melege,
Megsemmisül lehetelle.

Szóltam: megvalom, szeretem
(S ha alkalom volt, nyelvérem
Nehéz bilincsek csingtenek),
Féltém, hogy szólnom nem lehet,
Mert ő guyonosan kinevet.

Te erdő, nyári alkonyon,
(Mikor a jövőt álmodom,
Jóvat, mely régen érvenszett),
Dadolg szép titkos eneket,
De bele ne szőj egy nevet!..

Az én kedvemért...

Irtá: VLAY IMRE.

Egy szép ősz napon, esküvőnk megelőző napok egyikén, a terrazon ülünk, menyasszonyom és én. Kis keze az enyémben pihent. Ajvendő boldogságunkat festgettük csábító szinnek. Beszélő ő mindenről. Bibor ajkáról csak úgy omlott a szó; a szerelem és a közel levő boldogság érzete bőbeszédűvé tette. En hallgattam. Gyönyörűtitan, elmerlve a csendes boldogságban.

De egyszerre csak elhallgat és felsóhajt.
— Mi bajod, édes, mondd mi bánt? — kérdém tőle. — Tán mégis félsz a jövőtől?

— Nem, — felelte ő, — de eszembe jutott, hogy semmi olyan leánykori emlékem nincs tőled édes Lászlóm, míhez valami nevezetes esemény, vagy történetke fűződne! Csokrok, mikkel bálókam, majálisokon elhalmozolt! a nászajándék, a sok arany és drágák: mind szépek és én nagyon örülök nekik, mert tőled vannak, de nekem más, valami nagszerű, valami rendkívüli kellene...

Elkomolyodtam. Szerettem őt és bántott, hogy azt mondhatja, hogy boldogságának teljeségéből valami hiányzik. Ő észre vette lehajtszölgomat és hízkeldekező szölt:

— No az én kedvemért, Lacikám! Ugy-e, megteszed a te kis bogardar kedvéért?..

— Mit ne tennék meg a te kedvéért, édes? Kívánj bármit, én megteszem neked, — szóltam, megcsökölva kis kezét.

— Hiszen tudom. Nem is azért mondtam, hogy próbára tegyem szerelmedet. De lásd: ba-

rátnök, akik már asszonyok, oly szép dolgokat mondatk nekem emléktárgyaikról...

— Jó, édesem, én is fogok neked szerezni ilyesmít! De mondd angyalom, mégis mit kívánnál leginkább?

— Nem tudom azt megmondani...

Elgondolkoztuk mindketten. Kis szünet után ő újra megszölgalt.

— Tegnap Lujzányál voltam. Mutatott nekem egy szép kitömött sást és elmondta, hogy ezt a férje vőlegény korában adta neki egy feledhetetlen nap emlékére. És mindjárt elbeszélte nekem egy kis történetet. Elmondjám?

— Ne mondd el, inkább azt mondd meg, hogy mit tegyek én? — kérdeztem kedvetlenül.

Gondolkoztam. Szép szemé a távolban revedeztek, majd a közeli városra irányította tekintetét, mikor hirtelen felderült az arca és így szólt hozzám:

— Tudod mit, Lacikám: hozzáll nekem a várrömből egy kувitok!..

Megborzadtam.

— Egy halálmadarat? — kérdeztem megrovóan. — Minő gondolat ez, Julióm?

— Oh hozz nekem, kitűmjék és... meglásd, még jobban foglak szeretni!

— Jó, — mondtam, — ma már késő van, de holnap kirándulunk a várrömbhöz; én felmegeyek, te pedig lent megvársz engem az erdő szölgén... — Ne holnap, menjünk ma, most! In olyan türelmetlen vagyok!

Ráhaagtam. Bementem szözbába és előkerestem jó „Mauser“-féle kilencemet és néhány

akárja elismerni senki. Pedig ahhoz, hogy egy újság tartalomban gazdag, az újságíró hírszolgálatban megbízható és őszinte legyen, ahhoz először a közönség jóindulata támogatása, másodsor az újságíró-szabadság tisztelettel kell. E kettő nélkül egy újság se szolgálhatja igazán a közérdeket.

Alsórendva új főjegyzője.

Hétford volt a választás.

A Bóbay Géza nyugalomba vonulásával megüresedett alsórendvai főjegyzői állást a képviselőtestület hétfőn délután, Székely Emil jános főszolgabíró elnökségével történt választás útján töltötte be. A főjegyzői állásra a kiírt határidő, október 22-éig tizenketten adtak be pályázatát, ezek között Grassanovits Ottó alsórendvai v. aljegyző és egy régi ismerősünk, Perényi Odón sárosdi aljegyző, ki régebbi időben mint aljegyző Alsórendvát is szolgált. Ezekben kívül még a következők pályáztak: Kisfaludi Márton boctóli aljegyző, Tanczer József balatonfüredi aljegyző, Kerényi János szomszédalmi körjegyző, Hessky László kalózi aljegyző, Szabó Lajos zalaszentbalázi aljegyző, Marton József labázberői aljegyző, Szabó Imre bábókszentgyörgyi aljegyző, Zumbok János sőtöri aljegyző, Juhász Elemér gyulavári aljegyző és Bogay Kalmán andráshidai aljegyző.

A képviselőtestület a választás előtt tartott bizalmas értekezletben kimondta, hogy a szavazás alkalmával egyhangulag Grassanovits Ottó fogja támogatni, s hogyha esetleg megtörténne az, hogy Grassanovits pályázatát a főszolgabíró melőzi, ebben az esetben a képviselőtestület áll a szavazástól. A városi képviselőtársulat egy-egy értelmű határozatát tudomásul adták Székely Emil főszolgabírónak is, aki erre a tizenegy másik pályázó előnye részesítésével, tizenkettőnek, tehát legutóljára jellelte Grassanovits Ottót. A szavazás aránylag nem sok időt vett igénybe, amennyiben a képviselőtestület egyhangulag Grassanovitsra adta szavazatát. — Grassanovits Ottó eszerint Alsórendva város főjegyzője lett.

A választás eredménye az egész városban

őszinte örömet keltett, mert általános a meggyőződés, hogy Grassanovits, akit a közönség képviselőinek osztatlan bizalma segített ilyen fiatalon a főjegyzői állásba, nem marad haláladat. — Grassanovits Ottó a nap örömeire hétfőn délután társasébedt adott, melyen a járásbeli jegyzőkn kívül tisztelői és barátai közül is sokan résztvettek.

Mit szabad és mit nem szabad.

Furcsa cím, de még furcsábbak a körülmények, melyek a leírására kényszerítettek. Vagy tán nem furcsa dolog, hogy valakinek szüleit, — hangszülőyom: — szüleit a fiuk által írott tárca miatt inzultáljanak?

Ki inzultálta? Egy bizonyos ur, aki véletlenül szintén olyan zűld uniformist hord, mint a „Mese a szerelemről” című tárcám hőse: Bölény Mihály. (Lásd „Alsórendvai Híradó 1910. október 16. számát.)

Tudtommal abban a tárcában senkit meg nem sértettem. Mi is volna abban sértés, kifigurázás? Tán az, hogy „finánc”-nak neveztem tárcám hőseit? Ez nem kifigurázás, s ha az is volna, nem jogosít fel senkit arra, hogy az író szüleit inzultálja. Szép dolog volna, ha az a miniszter, akit lépten-nyomon kifigurázok, elmenne az író szülőihez pörölni! Vagy talán Bölény Mihály s az ő kártársa sérthetlenebb? — Tudni kell, hogy az írónek felelősség mellett szabad írni, de ezért az író szüleit inzultálni nem szabad.

Én is felelek szavamért, mert tudom, hogy sértő és izléstelen dolgokkal nem állók a nyilvánosság elé. Más, amiért felzudulhattak az illető X. ur idejei, abban a tárcában nem volt, mint ez a szó: finánc. Azt mondja a stílusika, hogy a jó irály első kelleke a villogás. Én azt tartom, hogy sokkal világosabb és ismertebb ez a kifejezés: „finánc,” mint az, hogy „penzügyör.”

Soha arra nem törekedtem, hogy valakit nevelésgéssé tegyek. Az én témáim mindig az én saját tapasztalataimból eredők, s hogy elégtételt kapjon a bizonyos X. ur, hát kijelentem, hogy Bölény uram élménye is az én tapasztalatom. Azt mondják: „Költő hazudj, csak meg ne fogjanak.”

perc múlva már karöltve a rom felé vezető úton haladtunk.

A nap leáldozóban volt. Alig tíz perc telt bele, már a romok alá értünk. Itt őlélt egy nagy mohos köré a középső víztoronyon szemben, én pedig felétegykeztem. Útközben hátra-hátra néztem, ő csökökát intett felém. Egyszer csak elveztettem szemem elől.

Bent voltam a vár belső udvarában. Körülöttem halálos esend, még a szello sem fújdogált. Alig léptem be a közép-épület kapuján — mintegy jeladásra — kísértetiesen kezdett fújdogálni a szél és megcsördült mögöttem a lomb.

Béletem. Teljes sötétség volt körül. Utam tekerőző folyosókra vitt keresztül. A nyirkos, hűvös levegő nyomástól fogadt a mellemre. Megállottam halgatózni, mert úgy rémlett, mintha halk osono lépteket hallottam volna mögöttem. Összeréződtem. (Nem tudom a hiedető-e, vagy a félelem!) De előre! — gondoltam.

A középső toronyba akartam jutni, mert ott tanýzták azok a borzasztó madarak. Babonás félelem volt rajtam érc.

Végre feljutottam. Körülnéztem a még eléggé ép helyiségben. Minden zűgőből zödesen villogó szemek meredtek rám. Homokomról a veríték gyöngyözött... A szomszéd falutól ide hallatszott az estői harangzó... Nyolc óra!... Bátorás! — biztattam magamat.

Felemettem fegyveremet és célba vettem az egyik szemárpát a sarokban. Egy dörrenés... és az egész csapat madár fülükettől zajjal menekült az ablakon keresztül. Én a szögletbe rohantam, ahol a megölt állat hevert. Felemettem és az ablakhoz léptem. De oh szörnyőség! Lent az én szeretett Juliám dulakodik két sötét alakkal! Mit

tegyek? Lábam a rémlettől gyökeret vertek. Ó észre vett és összekulcsolt kezeit esőleg nyujtotta felém. Szivemet tépte e látvány... Már segélyre akartam sietni, mikor két izmos kar fonódik a derekam köré és eloldott az ablaktól. En el nem éreztem. Majd felfogtam kezdtem. A két-segélyes erejével sikerült kiszabadulnom a kezei közül.

Felugrottam. A kijáráshoz rohantam és az ismeretlen előtt a nehéz vasfőhöz becsaptam. És... nékűl rohantam a lényka segítségére. Nem teltt bele két perc, már léretem. De oh, borzalom! Ő megpégett öltözetben egy fázhoz kötve; előtte a tiznél két vad tekinteti alá.

Közűk rohok. Amazok felugrának, de a meglepetéstől egy pillanatra megfelledeknek a helyzről. Nekem ez elég arra, hogy menasszonyomat megszabadítsam kötelekettől. A következő pillanaton amaz vad dühvel támadnak engem. Az egyiknek feje fegyverem agyával oly útást adtam, hogy menten összerogy; ugyanekkor a másik hátulról támad és kicsavarja kezemből a fegyvert. Újra ellenem fordul. Én a fejemre irányzott első csapást kárommal felfogtam és sikerült a puská agyát megragadnom...

Most egy kis ideig farkasszemem néztünk egymással. A rabló szemem veszesen villogtak. Én, összerdedve utolsó örömet, egy erős és kétségbeesett csapást mértem öklömmel ellenfelem arcára és... — — — felébredtem, mert ökölbe szorított kezemet belelöttem a falba...

Felemettem, megdörzsölöm a szememet és azon gondolkodom, hogy csakugyan álmomat-e ezt a rabló-históriát. Megtapogatom saját kezemet, megfordulok és — alszom tovább...

Én is így csináltam s azt hiszem, nem hazudtam olyan óriási nagyot, amiért tőrom kellene ragadni.

S most engedjék meg, hogy a bizonyos X. urnak és a vele együtt gondolkodóknak egy kis felvilágosítást szolgáltak:

1. Irni akármít szabad; de azért felelősséget nem vállalni nem szabad;

2. Olvasni akármít szabad, ke képzelt okérti felháborodni nem szabad;

3. Fű-zöld egyenruhában járni, ha a foglalkozás megkívánja, szabad, de azt nem hivatalos, hanem privát dolganban respektus-adónak felhasználni nem szabad;

4. Ezt a cikket elolvassni szabad, de azért az íróra s a cikk megjelenését elősegítőkre megharagudni nem szabad!

KONTLER GYULA tanító.

Egerszegi furcsaságok.

Rovatvezető: Friei.

III. A pósthivatal.

Valahányszor ránezek az egerszegi pósta-épületre, egy népdal töredéke jut az eszembe: „A mi postának szép helyen van, Középeben templom is van...”

Ez való, kérem! Tessék csak előjőni Egerszegre (ha van virtus) és megmészélni a póstahivatal épületét. Ahány ciklust megköltömböztetnek a póstánál, nálunk annyí részből van összeréve az épület. A pénzt hátul, az emeleten veszik be a csomagot elől a földszinten adják ki, a bélyeget az ajtó előtt ablaknál szolgáltadják, ellenben a lev. lapot csak az emeleten jobbra, második ajtó, harmadik kilincs, első kercer. — És kérem tessék megmondani t. olvaósn, hogy melyik városban van a póstában, benn az épületben templom? Ne is tessék törni a fejüket. Sehöl. De igen, mégis van. Egerszegben. Amint az adomában áll, hogy egy király, egy cigány, egy Egerszegben is egy póstadarab, egy templom. S amig a jámbor hívók a csengetői szavára „mea culpa” rebegnek, addig a templom és a póstahivatal közti szpanyalfalon át egy-egy dühös le-velőrdoh emlegeti az ég ősszes szentjét, persze a megfelelő dialektusban.

Maga a póstahelyiség megint annyira szűk, hogyha véletlenül őt darab csomag érkezik, hát kilakoltatják a tiszteket a folyosókra és ott árusítják a bélyeget, akárcsak ünneppon az udvarokban a trafikot. Ha három (mondd: három) ember pénzt akar feladni, az valóságos életvesztéyleji jár. Az illetők otthon elbucsnak családjaiktól, meghatottan borulnak hitelezők szá-kaiba, hiszen ugyem fogtak többé találniok.

Ilyen nagy forgalom esetén kiakaszják hosszú rudon, melyet az ablakon kitolnak, a következő felirattal táblát:

„Az emeleti helyiségben életvesztéses tolongás van, kérjük a t. e. közönséget, sziveskedjék az express leveleket a boctóli föltételek megállóhelyek feladni!”

A levelek, csomagok stb. kézbesítése pedig rémítő. A reggel 6 órakor érkezett levelet délelőtt 11 óra felé kapjuk kézhez. A délelőn érkezett levelet 6 óra felé. Ezekben a mizériákon pedig könnyű volna segíteni. Vagy szaporitának meg a levelehordók számát, vagy pedig egyáltalában ne hordának ki leveleket s tagadnák el, hogy Egerszeg létezik e sárteknél. S ha véletlenül mégis tévedne egy-egy küldemény e szerencsétlen városba, használják (ami különben úgy sem i-kság az egerszegi póstán) a következő felirattal blankettákat:

„A címzett ismeretlen helyre távozott.”

Selyempapírok

a legszebb színekben kaphatók

Balkányi Ernőnél

Alsórendván.

Elítelt erszénydobók.

Esküdtszéki tárgyalás.

— Saját tudostónktól. —

Nagy szenzációk kellett a folyó évi július hó 28-án tartott alsólendvai országos vásár alkalmával csendőrségünk két notórius csavargó „operációja.” Alsólendvát az utóbbi időben alig mullott el olyan vásár, amikor egy-egy tapasztalatlan falusi atyái azzal ne járult volna a csendőrség elé, hogy a jól ismert erszénydobási bejár-fogással pénztől, mindenfélét megfosztották. Csendőrségünk az utóbbi időben már annyira exponáltá magát különböző az országos vásárok alkalmával, hogy a városunkba jövő kétes egzisztenciát megfigyelendő, őrszeméket állított fel. Így volt ez július 28-án is. Városunk közelében a forgalmasabb utakon egy-egy csendőr teljesített kényszolgálatot, akik azt a parancsot kapták, hogy a vásárra jövő idegeneket megfigyeljék s ha gazdaság alá találják, azt szemmel tartásák.

Ez a taktika azonban csak részben váltotta be, amennyiben a nagy övintézkedések dacára is megismétlődött a már szinte sablonos egyfajrasággal végrehajtott erszénydobási tempó.

Horváth Vince rőcsés lakos a vásár napján úgy a déli órákban azzal állított be a helybeli csendőrséghez, hogy 2800 korona készpénzt, amit a vásárbán egy ténen ára fejében kapott, két ismeretlen alak elrabolta. Horváth György a rablótól hazafelé menendő volt, mikor a vásárról mellette szögöttek, szóval-tartották és elkísérték Horváthot az alsólendvai hegyre, amelyen át Horváth Rőcsésre akart jutni. A hegy egy kevésbé forgalmas helyén az egyik rabló azzal állt elő, hogy ő az erszényét, amelyben nagyszámú pénzösszeget volt, elvezette s miután gyanítja, hogy két társa közül az egyik megtalálta, felhívta először Horváthot, hogy engedje magát megmozgítani. Horváth gyanútlanul mutatta fel a saját pénztárcáját, erre a két rabló rárohant, jó dereptekért, megkéselték és elvették a pénzt s no hogy utának szálladhasson, eszmél — régi csirké-fogó szokás szerint — félig lehúzták.

A kifosztott ember panasza arra a csendőrség azonnal széleskörű nyomozást indított, aminek meg is lett a kívánt eredménye, amennyiben Béla Mózes, csendőrségünk derek őrsvezetője, hosszú üldözés után a rablótok Tótfalu község határában Mijatovics György és Jagonics Mihály horvátországi csavargók személyében előlta és mindkettőt erősen megvasíva bezsálította az alsólendvai kir. járásbírósiq fogházba.

Innen az ügy a zalaegerszegi kir. törvényszékhez került, melynek esküdtszéke pnteken nélkézelt a két rabló felett dr. Degré Miklós elnökével. Az esküdtszéke dr. Szász Gerő vad- és dr. László Pál védőbizsédének meghatalmítása után bünöknek mondta ki a vádlottakat a rablás bűntettében s a verdikt alapján a főcinkost, Mijatovics Györgyöt három évi, Jagonics Mihályt pedig két évi fegyházra ítélte a kir. törvényszék.

Mohácson nincs kolera.

Feloldották a zár aólí.

A múlt héten érkezett a belügyminiszter leirata Zalavármegye alispánjához, amelyben arról értesítik, hogy Mohácsot a kolerajárvány zárja aól feloldotta, amennyiben a legutóbbi két héten belül nem fordult elő gazdaság megbetegedés. — Természetes, hogy a zár beszüntése mellett az övintézkedések továbbra is fenntartandók.

HIREK.

— **Dr. István Vilmos a király előtt.** Dr. István Vilmos szombathelyi megyéspüspököt — mint megrútk — választás helyi titkos tanácsossá nevezte ki a Király. Megyeispüspökünk vasárnap kihallgatásnak jelent meg a király előtt, mely alkalommal letette a v. b. t. tanácsosi esküt. Az ünnepélyes eskünel Burján báró köztös pénzügyminiszter és Gudenus gróf lokamara voltak jelen.

— **Tanítói kinevezés.** A magyar államvasutak elnökzorgatósa az utjaidai (slavoniai) máv. iskolánál újonnan szervezett tanítói aárisa Kovács Mihály cserföldi tanítót nevezte ki.

— **Körjegyzők értekezete.** Csütörtökön délelőt a járásunkban lévő összes körjegyzők értekezletre gyűltek össze városunkba. Az értekezleten részt vett dr. Szász Gerő zalaegerszegi kir. főügyész, aki a bűnvádi perrendtartásról a nyomozások teljesítésére vonatkozó fejezetére oktatta ki a körjegyzőket. Az általános figyelemmel haligatott előadás után tarsasbéd volt, melyen a jegyzők közül dr. Szász Gerő kir. főügyész, Székely Emil főszolgabíró, Szilágyi Dezső szolgabíró és Schmidt Ignác járási számvéző vettek részt.

— **Jókai sírja.** Lapunk egyik munkatársa Budapestre járván, ellátogatott a kerpesi temetőbe. Megnézte többek között a zalai vértanu, Csány László sírját is, amelyről azt írja, hogy egy kegyeletlen honlány gondolza, viragozza a martr-halált halt miniszteri déző fogókat. További tapasztalataiból való ez a részlet: „A besüppedt sírok vannak többségben. A korhatd fakeresztje, a jeltenek. De talán egy besüppedt sír sem olyan bántó, mint Jókai Mőre. Az ember nem tudja megérteni, hogy miért tudta ezt a nagy irodalmi alakot a kor elfelejtői? Jókai sírjánál Zedlitz jutott eszembe, aki egy helyen így enekel:

„Ki kedveseinek emlékében é:
Nem halt az meg, csak elautozott;
Halott az: kit elfelejtettek...”

Eszerint nem nyugszik a kerpesi temetőben olyan igazai halott, mint Jókai. Sírja besüppedt és a mult évi halottak napján az egyetemi halgatók orációja már koszorútan sírjánál hangzott el. Szobrára, síremlékére csak lanyhán gyűl az ősszeg. Nem lehet annak más magyarázata, minthogy Jókait ez a generáció nem olvassa. Ha olvásna, akkor Berend Iván, Tarányi Dávid, Kárpáthy Zoltán és Jókai más reményesei megmozdnának az emlékeket és kegyelet koszorúját erre a süppedő, elhagyott, pusztá sírra, melynek virág nélküli sírléve hontrétegei kegyetlen szemrehányás a hátlának nemzedék ellen.”

— **Járásbíróq fegyelmeje.** Egyik megyei lap írja a következőket: Bíró Lajos alsólendvai kir. járásbíró és több bírótársa ellen meg a választási kérdelme alatt fegyelmi jelentést tette, mert a függetlenség és 48-as párt jelöltenek programmbiztosítását és az azt követő banteken jelen voltak. A fegyelmi jelentést tárgyalban a győri kir. ítélőtábla úgy határozott, hogy fegyelmi eljárás megindításának helyét nem látja, azért a jelentést elutasítja. A győri tábla ezen határozatát a kir. Kuria most jóváhagyta.

— **Egy újság véleménye.** „Magyar Paizs” című lapirásunk legutóbbi számában (okt. 27.) ismét hosszabb cikkét közöl az alsólendvai Hadik-munia ügyében. Emiatt lapirásunk — mintegy válaszképpen a mult hét cikkünkre — többek között a következőket írja:

„Nekünk az a szerény észrevételünk van, hogy a plébános ur, mikor azt mondja, hogy el is temetheti a mumiát, mert ő rendelkezik vele: akkor téved. Sem a mumiá, sem a kápolna, sem a templom nem az ővé, csak őrzete alatt van. A dolog megfordítva igaz: a mumiá is, a kápolna is, a templom is, sőt meg a pap is a közönségé. A közönség rendelkezik, csak a közönség temetheti el a mumiát. A közönség azonban nem olyan kegyeletlen, hogy eltemesse, hanem megtartja eméiük. S mint-hogy Alsólendvát a közönség egyházilag is egyvüvé tartozik, igazán nincs helye a viszálynak. Hanem Alsólendva közönsége egyetrisen intézkedik. — Így gondoljuk mi ezt helyesen. Mert lehetetlen, hogy érzi ke nem legyen az emlékek iránt. Hiszen emlékek teszik a történelmet s a történelmek minden kis részecskéje, meg a monda s az adoma is, drága kincs.”

— **Megvan az új főispán.** Vagy legalább is úgy hírlík, hogy megvan. A Politikai Híradó beavatott forrásból szerzett értesülés szerint városi megyei főispánjává Bess eny ei Zenő dr. sárpataki főszolgabíró fogják kinevezni. A kinevezés legközelebb meg fog történni.

— **Helyettesítés.** Az állásától fellegzesztet Tóth Géza szentgyörgyvári körjegyző hivatalát — mint laikus — helyettesíti ideiglenesen Graszánovits Ottó alsólendvai városi aljegyző adminisztrátora. Grassanovitsot hétfőn a tisztújítászen városunk főjegyzőjévé választották, miáltal a szentgyörgyvári körjegyzői állás ideiglenes betöltése vád újból szükséges. Ezekly Emil járási főszolgabíró a helyettesítésre cserélt Pank István ok. jegyző, Hadrovics Elek alsólendvai-vidéki körjegyző szimpatikus ségedjét szemelte ki, akiné Szilágyi Dezső szolgabíró és Schmidt Ignác járási számvéző a tegnapi nap folyamán adták át a szentgyörgyvári körjegyzői ügyke vezetését Pank István mielőtt városunkba jött, már egyelőre a saadéskellett Szentgyörgyvölgyön, ahol ebből az időből olyan újmarc maradt fenn, hogy a szentgyörgyvári jegyző-választásnak jelentékeny többsége lesz.

— **Esküvők.** A mult héten egészen farsangi forgalom volt a helybeli anyakönyvi hivatalban: ifjú és kevésbé ifjú párok adták kéziről-kézre a városház kilincset. Hogy milyen külső befolyások inspirálták ezt a szokatlanul nagy házassági kedvet, azt nem tudhatjuk, de tény, hogy a mult hét pompásan létezte a szerelmes párok összebörönődő jó öreg farsangot. — Házasságok köztök: Dolgos Mihály kereskedő Murics Marikával, Bölcskey István szobá Bartalics Marikával, Kancsal József özv. Krajcsics Józsefnél és Kuronya Janos templomozsola Gönc Viktóriával.

— **Új egyesület városunkban.** Városunk falai között egy új egyesület van alakulóban. Az új egyesület alapítói között ott látjuk az intelligens elem egy számot tevő részét, kik az egyesületet — hir szerint — politikai alakokká fogják fektetni. Hogy legalább is ezt sejteli valaki az a szándékuk, hogy az új egyesületi tulajdonosok vagy kizárólag függetlenség és néppárti érzelmi egyeket vegyen tel körébe. Az új egyesület, melynek előmunkálatai most vannak folyamatban, értesülésünk szerint a Tüske-felén vendégül két külön szobájában lesz, melyeket a célnak megfelelően fognak berendezni. Az egyesület intenciójának ismeretására még visszatérünk.

— **Kiss utbiztos — megőrült.** Tegnapiótt reggel azt jelentették az alsólendvai járási főszolgabíróq hivatalnak, hogy Kiss Ferenc nyugalmazott állami utbiztos, aki a közeli Alsólakos községben lakik, az éjszaka folyamán megőrült. A szerencsétlen emberről érkezett hir, sajnos, igaz. Kiss Ferenc évekkel ezelőt szökecs érte, amely megfosztotta normális gondolkodását a javakorban levő embert. Akkor nyugdíjazták és az utóbbi években csendes visszavonulásban élt alsólakosi házában. Idegessége azonban az utóbbi időben olyannyira súlyosbodott, hogy hozzátartozóinak testi épségét néha komolyan veszélyeztette. A hatóságok azonban mind-egyed nem találták túlságosan komolynak a dolgot, nem intézkedtek a beteg elszállítása iránt, migmen f. hó 27-én éjjel az utbiztos elmejaya olyan válságosra fordult, hogy elküldönte és elszállítása vált szükségessé. Az utbiztoson csütörtökön éjjel teljes mértékben kiért az elmejag, önkívületi állapotában tombolni kezdett, ugyan-nyira, hogy néjének menekülnie kellett a pntékhöz ember elől. A szomorú esetet pnteken reggel jelentették az alsólendvai járási főszolgabírósnak, melynek azonnal intézkedett, hogy a szerencsétlen álhatatát a zalaegerszegi városi közkórház elmosztályába felvegyék.

— **Városi közgyűlés.** Alsólendva képviselőtestülete szerdán rendkívüli közgyűlést tartott, melynek eredeti tárgya a királyi-lelő ház előtt megalakított ügyében lekerzett végzés megvitatása volt. Tudvalevőleg az alispán döntését felebbeszéte folytán a miniszterium is jóváhagyta, minek alapján a város az aszfalt felszállítást kénytelen a saját költségén foglatoztatni, meg pedig hitelező rövid időn belül. — A képviselőtestület szerdai közgyűlésén akként határozott, hogy a legfeljebb fórum döntésében — akara, vagy nem akara — megnyugszik, de a végzés végrehajtását a főszolgabíróra bízza, míg a felmerülő költségeket a város viseli. — Az afalaktális munkálatok, értesülésünk szerint, meg a folyó éven megkezdődnek.

pajtában és bennégett. A ketős szerencsétlenséggel sújtott szülők a kisdednek csak a megszűnésedett holttestét láthatták viszont.

— **Ki kapja a világon a legtöbb levelet.** Egy angol napilap statisztikai kimutatását közöl arról, hogy uralkodók, nagy férfiak hány levelet kapnak naponként. Az érdekes kimutatásban első helyen a pápa vezet, akinek naponként 50—52 ezer levél és újság érkezik. A levelek elintézésére külön titkári osztályt létesítettek, amelyben 54 titkárnak kell szorgalmasan dolgozni, hogy restanciába ne jussanak. Második helyen az angol király áll, ki 6—7 ezer levelet és újságot kap, míg a mi királyánk címére 3—400 darab jön naponként.

— **Ne mind arany, ami fénylik.** Már az igaz, hála istennek! mondja Ábrás bátyánk. Ime az Esterházy cognac, ugy fénylik, mint az arany, de mégis meglehet inni, sőt még jó is kúrálni, de iga meg valaki az aranyat! No? Hat nincs igazam?

Szerkesztői üzenetek.

F. J. Zalaezerszeg. Jövő számunkban közöljük. Legyen máskor is szerencsénk.

Szatina. Hja, ilyesmire el kell készülnie lenni annak, aki újságba ír. Mi már megszoktuk. Majd megszokja Ön is. De ez ne keserítse el. Csak azért is: előre!

Pollitzer sérvambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet
sérvbajosok, ferdénőttek
és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8, félémelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!
Egyéni speciális kezelés!

— Szabadalmazott sérvkötők
már 5 koronától felfelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által lelkismeretesen felülvizsgálatnak s pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.
Hygiénikus cikkeket a legújnomabb minőségekben, orvosiilag ajánlva és sterilizálva. — Feltétlenül megbízhatóak. Tucatankint 2—6 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a szervjait, annak ellenszerével és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósága. 52—43

**Alsólendvai járás
új községneveinek jegyzéke
megjelent**

és drbonkint 6 fill.-ért kapható
Balkányi Ernőnél Alsólendva.

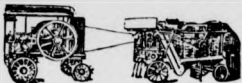
5900

közj. hit. bizonyítvány orvostól és magánorvosoktól igazolja, hogy a
KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

rekedség, hurrut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillért, dobozban 60 fillérért kapható Alsólendván F. Nándor gyógyszerárában. 15—4

A legjobb rendszerű motorcséplőkészletek, továbbá a legjobb benzín-, nersolaj és szivárgásmotorok, valamint teljes malomberendezések legolcsóbban

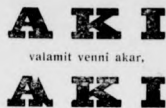
TREBITSCH GYULA
motortelepén 13—3

Budapest, VI., Eötvös-utca 42. kaphatók.

Teljes jótállás! Könnyű részletvezetés!

Árjegyzék ingyen!

Ezen jöhrű cég motorai könnyű kezelésük és nagy erőfejlesztésük folytán az egész országban nagy elterjedésnek és közkeveltségnek örvendenek.

valamit eladni akar,
az hirdessen az
„Alsólendvai
Hiradó”-ban.

Névjegyek 1 órán belül zárlés kivitelben és olcsón készíttetnek Balkányinál Alsólendván.

FIX FIZETÉS
és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügyelőköt sorozatgye részletveésre való előadásához. Havonta elérhető jövdelelem 300—600 korona. Hecht Bankház R.-T. Budapest, Ferenciek-tere 6. 12—3

Megjelent!

— A téli —

Menetrend

kapható
Balkányi Ernőnél
Alsólendván.

MAGYARÁZAT.

Hogy mennyire köztudomású a közönségnek az a tény, hogy
kolera járvány
veszélyének esetén a tisztaság mellett legjobb óvszer az

Esterházy-Cognac,

annak legjobb bizonyítéka a rendkívüli fogyasztás. Hivatalosan, közjegyzőileg meg van állapítva, hogy az Esterházy-cognacgyár két Egrot-féle főzőkészülete

1,752.000 liter bor

termelőképpeséget foglal magában. Ez az óriási szám legjobb bizonyítéka annak, hogy a közönség tudja, mivel védekeznek a

kolera ellen.

Ez a magyarázata a rendkívüli nagy fogyasztásnak.

Esterházy-Cognac mindenütt kapható!

KÖZPONTI IRODA: 6—4

BUDAPEST, V., Csáky-utca 14. sz.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak
az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban, olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár falí-, ébresztő- és zsebórákban, arany és ezüst láncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész
Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

Előfizetőknek ingyenes hírdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőknek ingyenes hírdetés-rovata.

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-nagyrak, ugyiszenten norinbergi-, ivég- és porcellan-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szeszraktár.

ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési terveket készítést, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedése Hosszúfalu.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVÁN kővelgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BECK MIKSA sütődeje.

DOMA JOZSEF vendéglős Dobronak.

DOMINKO JÁNOS aca Lendva hosszúfalu.

ECKER PÁL kalapos.

EKE PÁL teglamterem Hosszúfalu.

ERMENYI JÁNOS hábsütő és mezeskalatosság.

EPPINGER SAMU teglaglyáros és gozmalom-tulajdonos Alsólendva.

FEJENYI JOZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, diszmi-, jatek-, ivég- és porcellan-árak raktára. Nagy választék uri-divat ekkelkben.

FARAGO ISTVÁN borhely- és fodrasz.

FRANKO ANTAL vendéglője Turischnán.

FURST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmikloson.

FOLDES MOR kaveháza Csáktornya.

FEHER ANTAL köröm- és kecsi-rovata.

FURST LIPOT vendéglős Rédiés.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, ivég- és porcellan-árak kereskedése.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkőc.

GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kivonatlan szikvizet vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszúfalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszerű készítését.

GÁL JOZSEF molnár Petesháza.

GODINEK LÁSZLO szoba- és csemfesto Kanizsán.

GÖNCZ GÁBOR pékmester (Tüske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozskenyereit és süteményeit.

GAAL SÁNDOR, a rédiési hengergozmalom új berelöje ajánlja ujoman általalkott malmat minden-nemű gabonák őrlesére.

GREINER HENRIK kereskedő Szentgyörgyvály. HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turischnán.

HAAS MIKSA gyéztisztító és műfestő Zalaegerszeg. Gyújtótelep Alsólendván „Angol Szabó” üzletben.

HORÁK ÖDÖN bútorkereskedő és asztalos Csáktornya.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszúfalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és várró gép javító műhelye Csáktornya.

KÁNTOR SÁNDOR enkrász Alsólendván.

KEPE MIHALY Hosszúfalu. Elvállal mindennemű betomunkálást. Kész eszekek és hidak kaphatók.

LEVANICS FERENC építőiparos.

LOVENYAK VINCE borhely és fodrasz Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

LACHENBACHER JOZSEF kereskedő Zalabaksán.

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár china-czüst árubbán.

MAYER JOZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti. Nagy választék vasalások és lakarektrüzehelyekben. Gazdasági gép-, cement- s meszraktár, pálinkafőzde.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-, asági gép-, szen-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

MOLNÁR JOZSEF szoba- és csemfesto Kanizsai-utca.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője.

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

MOORY ISTVÁN kaveháza Sárvár.

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsán)

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik a hegyen).

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

REICH H H. vegyeskereskedése Nagypalán.

RAMFTL SÁNDOR férfinzabó és női felöltő-készítő

SCHWARCZ ANTONI borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL uriszabó. Nagy angol szövetraktár

SCHWARCZ LIPOT bútorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász.

STERMANN JOZSEF ácsmester Lendvavasszúfalu.

SCHRANTZ ELEK rőfös- és divatáruháza.

SIPOS LAJOS épület- és műbudojos.

SIMONKA ISTVAN kőműves (lakik a hegyen.)

SIMONKA JÁNOS szikvizgyártó.

SIMONKA JOZSEF ácsmester, Alsólendva.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, Főuta.

SZOMI FERENC asztalos Hosszúfalu.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabaksán.

Özy. TÜSKE FERENCÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktár és cement-árú készítése.

TERNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarev

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olesón elad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a kregeza-oltványokat Szőlőtelepüsten helyben és vidéken olesón elvállal

WORTMAN BENÓ rőfös- és divatárú-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF meszáros.

WOLFSOHN HENRIK központi káves.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

WEISZ LIPOT férfi- és női divatárú üzlete. A világhírű váci Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINSTINGL JARAB gozmalma Gönterháza.

ZOMBORI MIHALY higiénikus fodrasz-terme.

Mezel egerek

10 magas de hlaton kárpuztatásra alkalom az ó-
mezei kecskék de más szőke és állatokat uradai
makkban, meg több más dologban ugyazulata több
kőszegletre a legelő szivarval használhat

egőrmérget

Lakásában, addigi roszasatok szerinti
hatalmú 1-2 kilo szegletet kárpuztatni 100 kito
ára 60 kor. 20 kilo 100 kor.

SÍPÓCZ ISTVÁN
gyógyszeres
Pécsett (Bazany magyar).

Megrendeléshez határozati engedélyt ké-
regek megküldeni.

Csohán Sándor uri és női cipész

értesíti a t. közönséget, hogy lakását a Tomka-féle házból a Kanizsai-utcbán levő Brünner-féle házba helyezte át.

A n. é. közönség további pártfogását kéri **Csohán Sándor.**

STOCK-COGNAC

Medicinal

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből

== BARCOLA. ==

Cognac-gőzfőzde, állandó hi-
vatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.

BUTOR!! ≡ Asztalos és kárpitozott, valaminnt vas- és rézbu-
torok nagy raktára. ≡

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menyasz-
szonyi kelengyék, szállodák, ven-
dégglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!